

In 2016, the Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine, which is responsible for managing public investments, allocated 321 facilities for the implementation of PPP projects. Among the priority areas: health care, transport infrastructure, energy, engineering, agro-industrial complex. Also in 2016 the Ukrainian parliament tried to change the situation. In May, amendments to the law on PPPs aimed at extending guarantees for the investor came into effect. Also now, the parliament is considering changes to the budget legislation, which provide for the possibility of providing the state with long-term financial guarantees under PPP.

Since PPP is a special form of business organization and a form of investment activity, in which the resources are unified, in addition to assessing the effectiveness of such an investment project, a proper distribution of equity participation in the investment process should be carried out, based on calculations of mathematical models.

Thus, there is a need to develop a system for settling the relationship between all participants in investing with a help of mathematical models. Only in this way it is possible to exclude the corruption component from the decision-making process regarding investment and also to distribute duties and responsibilities.

КРИЗОВІ РИЗИКИ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

*Прокопенко М.В., старший викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У сучасному світі кожна велика компанія має відділи антикризового управління та ризик-менеджменту, які намагаються попередити несприятливі тенденції розвитку ринку, зменшити загрози і мінімізувати втрати організації у разі різних виробничих і фінансових колапсів (різке зниження попиту, політичний конфлікт і інші).

Керівництво дрібних і середніх компаній не можуть дозволити собі таких витрат на дослідження ринку і наймати в штат окремих фахівців у сфері кризового управління, проте і втрати у разі помилки в невеликих фірмах будуть незначні.

В період кризи топ-менеджменту необхідно бути особливо обережними приймаючи рішення, оскільки кризова економічна ситуація може посилити ризикові проблеми фірми або взагалі привести до краху компанії. Убезпечити від цього організацію можливо шляхом послідовних добре продуманих рішень.

Приймаючи управлінські рішення в період кризи важливо розуміти ризики такого періоду.

Спершу необхідно максимально скоротити витрати фірми. Основними напрямками діяльності по зниженню витрат є: скорочення фонду оплати праці, скорочення витрат на сировину і матеріали за рахунок використання дешевших компонентів виробів, горизонтальної інтеграції з постачальниками, роботи з місцевими виробниками, впровадження ресурсозберігаючих технологій, скорочення виробничих витрат, витрат на ремонт і обслуговування

устаткування, витрат на рекламу, науково-дослідні і дослідно-конструкторські роботи, підтримку певної якості послуг. Безумовно, невеликі і середні компанії переносять кризу менш хворобливо чим більші, оскільки їм не потрібно звільняти багато людей, на них не лежить вантаж соціальних очікувань. Особливу увагу варто приділити питанню скорочення кадрів, оскільки тут важливо побачити в людях потенціал, який може врятувати організацію. У разі невірному рішення, фірма може дуже дорого за це поплатитися. Більше того, звільнення - це завжди складна психологічна ситуація для працедавця, особливо в період кризи, тому треба бути готовим до думки про те, що доведеться залишити людей без грошей.

Економити починають не лише виробники, але і покупці, які тепер уважніше відносяться до якості товарів і відповідності встановленій ціні. Тому товаровиробникам ні в якому разі не можна економити на якості. Рішення, що приймаються по скороченню витрат не повинні відбитися на якості. У зв'язку з цим управлінський відділ компанії повинен стежити за усіма змінами на ринку, особливо за попитом, який може змінитися в самому непередбачуваному напрямі. Приміром, люди будуть купувати замість одного дорогого товару - два дешевих або навпаки. Швидкість реакції на обставини виявляється мало не найважливішим чинником, що впливає на життєздатність компаній в зв'язку з цим. Для великих компаній диверсифікація може стати рятівним кругом у важкій економічній ситуації. Крім того, варто взяти до уваги географічні зміни попиту. Адже те, що ще учора не мало попиту в одному регіоні, може завтра стати украй затребуваним. Усе це говорить про те, що в період кризи компанії мають бути максимально мобільними, а керівництво готовим йти на ризик.

Ще одне рішення, яке повинне приймати керівництво організації в період кризи: як притягнути грошові кошти в організацію.

В умовах кризи фінансове залучення здійснюється в основному по трьом головним напрямам:

- продаж і здача в оренду активів компанії;
- оптимізація продажів, по-третє;
- зміна кредитної політики для прискорення оборотності дебіторської заборгованості.

Крім того є можливість лобювати свої інтереси в стосунках з державою, яка намагається підтримати найбільш рентабельні виробництва в період кризи, щоб врятувати економіку. Але це, звичайно, більше відноситься до великих корпорацій в сировинній і банківській галузях. Проте і середнім фірмам є над чим подумати, тому що у разі перспективного інноваційного товару на ринку, держава теж може виділити субсидії.

Економічна криза для організації, безумовно, обіцяє велику кількість проблем управлінському сектору, проте варто подивитися на нього з іншого боку. Криза – ця непостійність в усіх економічних сегментах, а тому у разі якісно прийнятих рішень, у організації з'являється можливість проникнути в новий сегмент ринку, отримати нову цільову аудиторію, реалізувати новий проект або новий товар на ринку.

Для цього необхідно ретельно стежити за усіма змінами і намагатися йти на крок вперед, тому що навіть найменша перевага в період кризи в сотні разів цінніше, ніж в стабільні періоди розвитку економіки.

Менеджмент має бути готовий до різких змін і вчасно реагувати на них. Важливо встояти психологічно і зробити вірний тактичний хід. Поза сумнівом, як і більшість рішень що приймаються управлінцями, ці рішення ґрунтуватимуться на інтуїції, яку неможливо розвинути, а тому знайти точний алгоритм дій в ситуації невизначеності не можна. Проте в цьому і є суть ринку - виграє той, хто ризикує.

Література:

1. Клименко С. М. Обґрунтування господарських рішень та оцінка ризику / Клименко С. М., Дуброва О. С. – К.: КНЕУ, 2014. – 272 с.

2. Вітлінський В. В. Аналіз, моделювання та управління економічним ризиком / Вітлінський В. В. – К.: КНЕУ, 2013. – 292 с.

3. Смирнов Э. А. Разработка управленческих решений / Смирнов Э. А. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2012. – 271 с.

ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Токар І.І., асистент

Обозна М.Д., студент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Готельне господарство об'єднує в собі сукупність різних галузей та напрямків сфери послуг. Сьогодні готель не є лише місцем для ночівлі. Це цілий комплекс послуг – від елементарних зручностей до проведення складних розважальних та оздоровчих програм.

Готельне господарство є однією із найважливіших складових туристичної індустрії, яка визначає її реальний потенціал. Незважаючи на те, що сфера послуг набуває дедалі більшого розвитку в нашій країні, розвиток і функціонування готельного господарства ускладнюється цілою низкою проблем.

Сучасний стан та тенденції до розвитку в готельній індустрії країни можна охарактеризувати наступними твердженнями:

- досягнення індустрії гостинності України є дуже скромними, якщо брати до уваги загальносвітову тенденцію невинного зростання та розвитку цієї сфери діяльності;

- основний готельний фонд України на жаль не відповідає міжнародним стандартам;

- висококомфортабельні готелі, які були введені в експлуатацію за допомогою іноземних компаній, дозволили істотно скоротити існуючий дефіцит ланки готелів високого класу, призначеної для багатих клієнтів.